

دوم قرن تیان باب 5 آیه ی 15: کسی که با مسیح متحد است، حیاتی تازه دارد. هر آنچه کهنه بود درگذشت و اینک زندگی نو شروع شده است.
غلاطیان باب 2 آیه ی 20: با مسیح بر صلیب شده‌ام، و دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح است که در من زندگی می‌کند؛ و این زندگی که اکنون در جسم می‌نمایم، با ایمان به پسر خداست که مرا محبت کرد و جان خود را به‌خاطر من داد.

1. هدیه ی غیز قابل تصور خداوند به ما: زندگی جدید در عیسی مسیح

من چه کسی هستم به عنوان یک مسیحی تعمید گرفته و با ایمان؟ خداوند خود با اطمینان به ما جواب می‌دهد که: خدا ما را قبل از آفرینش دنیا در مسیح برگزید تا در پیشگاه او مقدّس و بی‌عیب باشیم (افسسیان باب 1 آیه ی 4). قبلا نیز اینچنین چیزی برایمان اتفاق افتاده است. به همین دلیل این بخشی از سرنوشت ما است و تصادفی نیست. اما وقتی زمان معین فرا رسیده، خدا فرزند خود را که از یک زن و در قید شریعت متولّد شده بود، فرستاد تا آزادی کسانی را که در قید شریعت بودند، فراهم سازد تا ما مقام فرزندی را به دست آوریم (غلاطیان باب 4 آیات 4 و 5). در این آیه پسر خداوند عیسی مسیح با مرگ خود تمام گناهان ما را در نزد پروردگار آسمان و زمین به دوش کشیده و ما بخشیده خواهیم شد. او با این کار در بهای گمشده بر روی ما انسانهای طرد شده توسط خطا هایمان از خداوند را دوباره به ما نشان می‌دهد و راه ورود به زندگی جاویدان را برای ما روشن می‌کند.

سپاس بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که به لطف بزرگ خود به وسیله رستائیز عیسی مسیح از مردگان، تولّد تازه و امید زنده به ما بخشیده است. تا روزی تمام برکات موعود را به دست آوریم. این برکات در عالم بالا، در جایی که خراب و ضایع نمی‌شود و از آب و رنگ نمی‌افتد برای شما نگاه داشته می‌شوند. و در حالی که شما در انتظار نجاتی هستید که در زمان آخر به ظهور می‌رسد، خدا با قدرت خود، شما را به وسیله ایمانتان حفظ خواهد نمود. (رساله ی اول پطرس باب 1 آیات 3 الی 5). اما در حقیقت، مسیح پس از مرگ زنده شد و اولین کسی است که از میان مردگان برخاسته است.

اتفاقی که در گذشته برای عیسی مسیح افتاد امروزه توسط غسل تعمید ما را به او وصل می‌کند. ما نیز زمانی نادان و نافرمان‌بردار بودیم و گمراه و بنده همه گونه امیال و لذتها؛ و در کین و حسد روزگار می‌گذرانیدیم. منفور بودیم و متنفر از یکدیگر. اما چون مهربانی و انساندوستی نجات‌دهنده ما آشکار شد، ما را نه به سبب کارهای نیکویی که کرده بودیم، بلکه از رحمت خویش نجات بخشید، به غسل تولّد تازه و نو شدنی که از روح‌القدس است؛ که او را به‌فراوانی بر ما فرو ریخت، به واسطه منجی ما عیسی مسیح، تا به فیض او پارسا شمرده شده، بنا بر امید حیات جاویدان، به وارثان بدل گردیم. این سخن در خور اعتماد است. و از تو می‌خواهم که بر این امور تأکید ورزی، تا آنان که بر خدا اعتماد بسته‌اند، از یاد نبرند که خویشتن را وقف کارهای نیکو نمایند، که اینها همگان را نیکو و سودمند است. (انجیل تیتوس باب 3 آیات 3 الی 8).

توسط عیسی مسیح ما هویتی مسیحی پیدا می‌کنیم (رومیان باب 6 آیات 3 الی 11). او ما را به مردم مسیح تبدیل می‌کند. وقتی ما در اتحاد با عیسی مسیح تعمید یافتیم، در اتحاد با مرگ او تعمید یافتیم

(آیه ی 3). به این سبب تمام گناهان ما کشته شده اند. زیرا ما توسط غسل تعمید با عیسی مسیح یکی شده و مرگ او مرگ ما خواهد بود. زیرا کسی که مرد از گناه آزاد شده است (آیه ی 7). در این صورت گناهان گذشته انسانها از بین رفته است. پس با تعمید خود با او مدفون شدیم و در مرگش شریک گشتیم تا همان طوری که مسیح به وسیله قدرت پر شکوه پدر، پس از مرگ زنده شد، ما نیز در زندگی تازه ای به سر بریم (آیه ی 4). به همین دلیل روح القدس در ما نفوذ کرده و همانند عیسی مسیح زندگی دوباره همراه با عشق و امید و ایمان را به ما هدیه داده است. زیرا اگر ما در مرگی مانند مرگ او با او یکی شدیم، به همان طریق در رستاخیزی مانند رستاخیز او نیز با او یکی خواهیم بود (آیه ی 5). به همین سبب روح القدس زندگی جدید را به ما توسط مرگ در عیسی مسیح و برخاستن دوباره به ما می دهد و ما را از مردمان وی می کند.

به این سبب شما از اعضای خانواده ی خداوند هستید (افسیان باب 2 آیه ی 19). در آنجا ما اولین خانه ی خود را خواهیم داشت به دور از این که چه ملتیی داریم. مهم این است که متعلق به عیسی مسیح هستیم. با او ما جایی هستیم که در آینده به آنجا خواهیم رسید. (زندگی جاویدان). این لطف خداوند است که شامل ما شده است و توسط عیسی مسیح و با قدرت روح القدس ما را به جایی که در پایان باید برسیم می رساند.

2. رابطه ی صحیح ما در زندگی پس از غسل تعمید

مسیحی بودن را نمی توان ساده گرفت و همانند زندگی معمولی آن را زندگی کرد. هنگامی که ما واقعا مسیحی هستیم باید هر آنچه بیرونمان نشان می دهد درونمان نیز همان را نشان دهد. به همین دلیل مسیحی بودن ما موضوع زندگی ما را تغییر می دهد. دیگر ما همانند آدم و حوای قدیم اشتباهاتی را انجام نمی دهیم بلکه همانند عیسی مسیح زندگیمان را ادامه خواهیم داد. از این رو تمام عادات و فرهنگ های ما که زندگی ما را به هر نحوی مورد تاثیر قرار می داده و خواهند داد باید مورد بررسی قرار گیرند. اگر آنان با خصوصیات عیسی مسیح هماهنگی نداشته باشند باید از آنان دوری کرده و آنان را از یاد ببریم. زیرا تا آنجا که به شریعت مربوط است، من مرده ام. زیرا به وسیله شریعت کشته شدم تا برای خدا زیست نمایم. من با مسیح مصلوب شده ام به طوری که دیگر آنکه زندگی می کند من نیستم، بلکه مسیح است که در من زندگی می کند و در خصوص این زندگانی جسمانی ای که اکنون دارم، فقط به وسیله ایمان به پسر خدا که مرا محبت کرد و جان خود را به خاطر من داد، زندگی می کنم (غلاطیان باب 2 آیات 19 و 20). زیرا او گفت و شد؛ امر فرمود و بر پا گردید (مزمور باب 33 آیه ی 9). به عنوان آفریدگار ما او به ما این قدرت و انرژی را می دهد که رفتار جدیدی در تمام مراحل زندگیمان از دواج، خانواده، آموزش و پرورش، دولت و اجتماع داشته باشیم.

این باعث ایجاد یک تنش بین ما م محیط غیر مسیحیمان می شود اما در میان ما افراد تازه مسیحی و افراد معمولی نیز وجود دارند که با یکدیگر بحث می کنند. اما عیسی مسیح ما را از انجام این تنش ها باز می دارد. این عمل در روند عبادت و توسط آموزش گناهان و اعترافات انسانها و گوش دادن به کلام خداوند و شرکت در مراسم عشاء ربانی صورت می گیرد. شما که در اتحاد با مسیح تعمید گرفتید، هم فکر او شده اید (غلاطیان باب 3 آیه ی 27).

روح القدس اصل زندگی هر مسیحی است. بنابراین: اگر روح خدا منشاء زندگی ماست، او هم باید هادی زندگی ما باشد (غلاطیان باب 5 آیه 25). این به معنی شیوه ی زندگی روز مره ی ما است. بنابراین پولس رسول به ما در باره ی آزادی توسط عیسی مسیح هشدار می دهد که: آری ما آزادیم، زیرا مسیح ما را آزاد کرد. پس در این آزادی استوار باشید و نگذارید که بار دیگر یوغ بندگی به گردن شما گذاشته شود (غلاطیان باب 5 آیه 1). در این آزادی برای ما به عنوان فرزندان خداوند همه چیز آزاد است. ممکن است کسی بگوید: «در انجام هر کاری آزاد هستیم»، اما هرکاری مفید نیست. آری من در انجام هر کار آزادم، اما نمی گذارم که چیزی مرا بنده خود سازد (اول قرننتیان باب 6 آیه 12). بنابراین توسط غسل تعمید ما متعلق به عیسی مسیح هستیم (اول قرننتیان باب 6 آیه 15). بنابراین این ویژگی که ما به عیسی مسیح تعلق داریم تمام چیز های بد در آزادی امروزی را پاک کرده و آزادی اصلی را به ما نشان می دهد.

تنها با ماندن در عیسی مسیح است که ما این شانس زنده شدن از مردگان را دارا خواهیم بود. تنها توسط او است که ما گارانتهی رسیدن از هم اکنون و اینجا به زندگی جاوید را دارا خواهیم بود. به همین سبب پولس به ما هشدار می دهد که این راه را ادامه دهیم و از آن غافل نشویم اما او این کار را به ما اجبار نمی کند. خداوند نمی خواهد ما را از لذات دنیوی جدا سازد بلکه او می خواهد در مورد برخی از آنان که به ما ضرر می رسانند هشدار دهد. ما نباید خود را متعلق به زندگی زمینی بدانیم. و کسانی که به کارهای دنیوی اشتغال دارند، طوری زندگی کنند که دلبسته این جهان نشوند. زیرا حالت کنونی جهان بزودی از بین خواهد رفت (اول قرننتیان باب 7 آیه 31). عیسی مسیح همیشه در ابدیت باقی می ماند و ما با او و در او هستیم. به همین دلیل زندگی ما زندگی است از غسل تعمیدمان. ما نباید این را هرگز فراموش کنیم.

به همین دلیل پولس به ما توصیه می کند که به دنبال چیز و زندگی باشیم که به عیسی مسیح تعلق دارد و نه به زندگی دنیوی و انسانی. در آنجا افکار و احساسات ما باید کافی باشد پس آخرت جهان ما خواهد بود و ما به آنجا تعلق خواهیم داشت (کولسیان باب 3 آیات 1 الی 4). در حالت کلی: اجازه بدهید که پیام مسیح با تمام پُری آن سرتاسر وجود شما را فرا گیرد. یکدیگر را با نهایت خردمندی تعلیم و پند دهید و با سپاسگزاری در دلهای خود زیور، تسبیحات و سرودهای روحانی برای خدا بخوانید هر چه می کنید، چه گفتار، چه کردار، همه را به نام عیسی خداوند انجام دهید و در عین حال خدای پدر را دائماً سپاس گوید (کولسیان باب 3 آیات 16 و 17).

در انجیل رومیان باب 12 آیات 1 و 2 پولس قوانین یک زندگی مسیحی را برایمان بر می شمارد. از آنجایی که خداوند سه گانه (پدر، پسر، روح القدس که در اصل یگانه می باشند!) ما را آفریده است پس ما به او تعلق داریم. بنابراین زندگی مسیحی خود یک عبادت است به این معنی که ما برای خدای زنده خدمت می کنیم (اول تسالونیکیان باب 1 آیه 9). تمام مظاهر زندگی در اینجا ذکر شده است. بنابراین زندگی یک عبادت معقول می باشد. ما می توانیم در انجیل رومیان باب 12 آیه 1 بخوانیم: عبادت در شان عیسی مسیح. این چیزی است که عیسی مسیح می خواسته به ما بگوید و او می فرماید که شما مناسب و منتقی آفریده شدید.

3. و در پایان غسل تعمید شما را در آغاز یک مسیر بی پایان قرار خواهد داد

عیسی مسیح ما را صدا می زند: پس از اندک زمانی جهان دیگر مرا نخواهد دید، اما شما خواهید دید، و چون من زنده‌ام، شما نیز خواهید زیست (یوحنا باب 14 آیه ی 19). از آنجا که عیسی مسیح پسر خداوند مرگ را برای ما به جان خرید پس: زیرا مزدی که گناه می‌دهد موت است، اما خدا به کسانی که با خداوند ما، مسیح عیسی متحد هستند، به رایگان حیات جاودان می‌بخشد (رومیان باب 6 آیه ی 23). مرگ ما به این معنی است که ما توسط مرگ از این دنیا خارج شده و به دنیای ابدی وارد می شویم. پایان یک زندگی مسیحی بر روی زمین در واقع آغاز یک زندگی بی پایان است: زندگی ابدی که با درخواست از مردگان در آخرت جاودان خواهد بود.

در دوم قرن‌تین باب 5 آیات 1 الی 8 ما شور و اشتیاق اعضایی که در نام عیسی مسیح زندگی کرده اند را برای رسیدن به منزلگاه عیسی مسیح و زندگی جاویدان را نشان می دهد. مسیحیان ترسی ندارند که خیمه ی زمینیشان از بین برود. زیرا آنان پس از آن جایی ابدی دارند. تا زمانی که در این خیمه به سر می‌بریم در زیر بارهای سنگین ناله و فغان می‌کنیم، اما نه تنها نمی‌خواهیم خیمه فعلی خود را از دست بدهیم، بلکه ما بایم پوششی آسمانی بر آن بیافزاییم تا سرانجام زندگی فانی ما در حیات غرق شود (آیه ی 4). این همچنین واقعیت و آینده ی ما است. بنابراین ما مرده بودیم و الان زنده شده ایم زیرا در عیسی مسیح زنده شده ایم. در عیسی مسیح پایان ما در دنیا آغاز ما در آخرت است. زیرا برای ما در این جهان هیچ شهری ابدی نیست و به این جهت ما جویای شهری هستیم که بزودی ظاهر می‌شود (عبرانیان باب 13 آیه ی 14). به این طریق تمام سوالات ما در این زمینه پاسخ داده شد.

کسی که با عیسی مسیح یکی است تا لحظات پایانی زندگی زمینیش همیشه در او و با او زندگی جاودان خواهد داشت. این اصل را گناهکارانی که همراه عیسی مسیح بر روی صلیب جان می دادند نیز باید تجربه می کردند. عیسی جواب داد: «خاطر جمع باش، امروز با من در فردوس خواهی بود» (لوقا باب 23 آیه ی 43).

این که در آخرت اینچنین جاودان زندگی کنیم مستلزم زندگی و اعتماد در این دنیا به عیسی مسیح است. به همین دلیل ما باید تمام زندگی خود را بر این پایه قرار دهیم. پس باید اجازه دهیم که چشمانمان توسط روح القدس بر روی گناهان باز شده و در نام عیسی مسیح بخشیده شویم. و خود را برای زندگی جاویدان همراه با پدر پسر و روح القدس آماده سازیم.

مسیح زنده کننده خواهد آمد و ما را دوباره پس از مرگمان در دنیای ابدی زنده خواهد نمود. اما هرکس به نوبت خود زنده می‌شود: اول مسیح و بعد در وقت آمدن او آنانی که متعلق به او هستند (اول قرن‌تین باب 15 آیه ی 23). او ما را دوباره زنده می‌کند تا در دادگاه ابدی حاضر شده و تبرعه شویم تا در جلال و پادشاهی او زندگی کنیم. بدن جسمانی به خاک سپرده می‌شود و بدن روحانی برمی‌خیزد (آیه ی 44). زیرا فنا باید با بقاء پوشیده شود و مرگ به حیات جاودان ملتبس گردد (آیه ی 53). در اینجا خداوند بی پایان به عنوان فردی پایان پذیر می‌فرماید: آن خدایی که مردگان را زنده می‌کند و نیستی‌ها را هستی می‌بخشد (رومیان باب 4 آیه ی 17). عیسی گفت: «من قیامت و حیات هستم. کسی که به من ایمان بیاورد حتی اگر بمیرد، حیات خواهد داشت» (یوحنا باب 11 آیه ی 25).

اما همه ی این مسایل به جواب این سوال عیسی مسیح بستگی دارد! آیا ایمان داری؟ (یوحنا باب 11 آیه ی 25)

